

ŠTORKLJA

ŠOLSKI ČASOPIS POŠ BLAGOVNA

2022/2023

KAZALO VSEBINE

1	UVODNIK.....	1
2	PROJEKTI	2
2.1	Korak k sončku.....	2
2.2	Pomahajmo v svet	3
2.3	Tek podnebne solidarnosti	5
2.3.1	Intervju s Timom Mastnakom	6
2.4	Pozdrav ptic miru.....	9
2.5	Bralna značka.....	11
2.6	Tradicionalni slovenski zajtrk.....	12
2.7	Varen voznik je trezen voznik.....	13
3	TEKMOVANJA IN NATEČAJI	14
3.1	Znam več z Lili in Binetom	14
3.2	Državno tekmovanje – čebelarji.....	15
3.3	Ljubljanski maraton	16
3.4	Cici umetnije.....	17
3.5	Likovna kolonija Planina pri Sevnici.....	18
3.6	V deželi klobučariji.....	19
4	NAŠE POTI.....	20
4.1	Športni dan v Aqualuni	20
4.2	Gledališka predstava v LG Ljubljana	20
4.3	Dvodnevni planinski izlet na Boč.....	21
4.4	V Kekčevi deželi	23
5	NASTOPI IN PRIREDITVE	24
5.1	Šopek za mamico.....	24
5.2	KORK Blagovna	25
5.3	Jaz učiteljica.....	26
6	BREZMEJNA USTVARJALNOST IN DOMIŠLJIJA	27
6.1	PESNIŠKI KOTIČEK.....	27
6.1.1	Verzi.....	27
6.1.2	Maj.....	28
6.1.3	Virus.....	30

6.1.4	Jaz sem pujs, ti pa ne	31
6.1.5	Pesmi v likovni preobleki	32
6.2	PISATELJSKI KOTIČEK	33
6.2.1	Strip	33
6.2.2	Moja babi.....	37
7	NAŠ PROSTI ČAS	38
8	VTISI LETOŠNJEGA ŠOLSKEGA LETA.....	41

1 UVODNIK

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Pred nami je peta številka šolskega časopisa, ki stran za stranjo odstira življenje in delo na šoli. Ob zaključku se ponosno oziramo na bogato, mnogokrat odlično prehojeno pot. Na šoli se je dogajalo veliko zanimivega, poučnega in zabavnega. Vse to je pozitivno vplivalo na življenje in delo šole, predvsem pa na prijetno sobivanje in osebnostno rast vsakega izmed nas. Ponosni smo na uspehe, športne dosežke in ves trud, ki smo ga skozi leto vlagali v popotovanje po zakladnici znanja. Hvala staršem za vso podporo in sodelovanje v številnih akcijah.

Verjamem, da vas topli sončni žarki že vabijo v naravo in kličejo po brezskrbnih poletnih počitnicah. Želim vam, da počitnice preživite z družino, s prijatelji ali sorodniki, počnite kaj zanimivega, da si pridobite nove izkušnje, spoznanja, vedenja in na ta način obogatite svojega duha. Imejte se skrajno lepo in uživajte v počitniških dneh. 1. septembra pa se polni veselja, moči in mladostniškega navdiha vrnite v šolo.

Vaša učiteljica Petra

2 PROJEKTI

2.1 Korak k sončku

V letošnjem šolskem letu smo se prvič vključili v projekt »Korak k sončku«. Poudarek projekta je na razumevanju in sprejemanju vsakršne drugačnosti. Pri pravljicnem krožku smo z učenci 1. in 2. razreda na omenjeno tematiko prebrali nekaj pravljic, se o tem pogovarjali, igrali različne igre in ustvarjali.

Da pa ne bi ostali le pri teoriji, smo v mesecu maju gostili predstavnike Zveze Sonček iz Celja (Zveza društev za cerebralno paralizo) ter njihove varovance. Vsem učencem šole so predstavili športe, ki so prilagojeni invalidom: odbojko sede, baskin in boccio. Učenci so pri športnih aktivnostih aktivno in z zanimanjem sodelovali. Nekaj svojih spretnosti pa so preizkusili še na poligonu za slepe.

Ob koncu druženja smo dobili v dar majice ter knjige, mi pa smo jim podarili star jeans, ki smo ga pridno zbirali. Tako bo odslužen jeans dobil novo podobo, saj bodo iz njega nastale drobižnice.

2.2 Pomahajmo v svet

Projekt »Pomahajmo v svet« je mednarodni projekt, v katerem sodeluje 27 držav sveta. Preko projekta otroke v vrtcih in šolah med seboj povežemo preko video omrežja, kjer se lahko v živo vidijo, si pomahajo in naučijo prvih tujih besed.

Velik poudarek je predvsem na spoznavanju kultur, običajev in načina življenja. Otroci si lahko pokažejo, kako se igrajo, kakšne pesmi pečejo, v kakšnem okolju živijo, kakšno hrano jedo, kakšen jezik govorijo itd.

Namen projekta je, da otroke preko različnih, njim zanimivih dejavnosti motiviramo in jih tako navajamo na rahljanje stereotipov, predsodkov, nestrpnosti do drugače mislečih, do tujcev, do ljudi s posebnimi potrebami, do starejših.

S tem bomo pripomogli h kakovostnejšemu življenju, večji solidarnosti in spoštovanju, še posebno sedaj, ko postaja svet vedno bolj odprt in dostopen, hkrati pa vedno bolj občutimo nestrpnost med mladimi.

Na POŠ Blagovna že drugo leto zaporedoma sodelujemo v projektu, tako prvošolci kot tudi drugošolci. Prvošolci letos sodelujejo s Portugalsko, drugošolci pa z Latvijo.

Kako pa projekt vidijo otroci?

Všeč mi je bil posnetek naše Šole za Latvijo. Posneli smo razred, jedilnico, telovadnico, knjižnico in računalniško učilnico Elena 2.c

Všeč mi je bilo, ko sem videl posnetek njihove šole.
Filip ogrizek, 1.c

VŠEČ MI JE BILO KO SEM SPOZVALA NJIHOV JEZIK.
NINA MIKULIČ
1.c

Ko smo spoznali prijatelje iz Latvije.

Tibor, 2.c

Všeč mi je bilo, ♥
ko so poslali darila.
Amelie, 1.c

Mi smo se dobili z Latvijo,
Skupaj smo plesali in peli.

Soraya Ana, 2.c

2.3 Tek podnebne solidarnosti

Tekli smo za dober namen – Tek podnebne solidarnosti

Na šoli smo se prijavili na projekt Tek podnebne solidarnosti. V razredu smo si pogledali kratek film o Afričanih. Videla sem, kako tamkajšnji ljudje nimajo dovolj vode in hrane. Bili so na zelo vročem in niso imeli čistih oblačil. Bili so bosí. Vodo imajo speljano po ceveh, ponekod pa sploh nimajo pitne vode ali pa jo morajo iti iskati daleč stran. V OPB smo izvedli dejavnost, kjer smo na žlicah nosili vodo do kozarca. Zelo dolgo je trajalo, da smo kozarec napolnili za dva požirka. Na listke smo tudi napisali, zakaj in s kakšnim namenom bomo tekli. Jaz sem napisala, da si želim, da bi vsi Afričani imeli dovolj hrane.

Pripravili smo si tudi majčke za tek. Na hrbtu smo napisali svoj ime, potem pa smo okrog kroga napisali: Tek podnebne solidarnosti.

Skupaj z učiteljicami smo odšli v naselje. Tam nas je pričakal Tim Mastnak, naš najboljši border in dobitnik srebrne medalje na olimpijskih igrah v Pekingu. Postavili smo se na štart in nato smo odštevali od 10 do 1. Tekli smo pol ure. Bilo mi je zelo vroče, prehitela sem tudi Tima Mastnaka. Pretekla sem 12 krogov, največ pa jih je pretekel moj sošolec Tibor, ki je imel 20 krogov.

Med tekom smo lahko pili limonado, učiteljice pa so nam za vsak pretečen krog naredile eno črtico v krog na majici. Skupaj smo pretekli 308,4 km in tako z vsemi tekači gradili že 12. krog solidarnosti okoli našega planeta Zemlja.

Eva Majoranc

2.3.1 Intervju s Timom Mastnakom

1. Kaj vas je navdihnilo za deskanje na snegu?

Jaz sem bil zelo rad na snegu. Kot otrok sem veliko časa preživel na snegu, rad sem se sankal, smučal in deskal. Moj oče je bil učitelj deskanja. Naučil je tudi starejšo sestro, jaz kot mlajši brat sem jo oponašal in potem sem začel tudi sam deskati, bilo mi je fajn. Tako imam zdaj veliko uspehov.

2. Kdaj ste prvič stopili na desko?

Prvič sem stopil, ko sem bil star dve leti. Zelo mlad sem stopil na smuči, na desko pa kakšno leto pozneje, pri treh ali pa štirih letih. Imam tudi kakšno sliko, ko sem se sam peljal na vlečnici. Sem kar zgodaj začel.

3. Kdaj se je začela vaša kariera?

Kariera se mi je že začela, ko sem bil majhen otrok, ampak vedno rečem, da se mi je začela, ko sem osvojil naslov svetovnega mladinskega prvaka pri dvajsetih letih. To je bil start. Svojo »kariero« sem nadaljeval z gradbeništvom na Šolskem centru Lava. Imel sem dve možnosti, gradbeništvo ali šport, in odločil sem se za šport. Zame se je to začelo pri dvajsetih letih.

4. Kakšni so bili vaši občutki, ko ste osvojili drugo mesto na olimpijskih igrah v Pekingu?

Ja, to pa je najlepše, kar se ti lahko zgodi kot športniku. Ko sem bil mlajši, sem vedno spremljal olimpijske igre, vedno sem jih gledal z velikimi očmi in bilo mi je zelo všeč. Olimpijske igre so enkrat na vsaka štiri leta, takrat moraš biti v dobri formi, brez poškodb in moraš pokazati tisto, kar znaš. Ko ti to uspe, ostaneš brez besed, še danes dobim kurjo polt. Ja, zelo lepi občutki, ko pa prideš domov, te sprejme množica ljudi, ki ti čestitajo.

5. Prebral sem, da je vaš oče tudi vaš trener, serviser, kuhar in voznik.

V bistvu me tudi spodbuja in je moj menedžer pa še kaj drugega. Ima veliko funkcij. Je pa zelo pomembno, ker je zraven mene oseba, na katero se lahko zanesem 24 ur na dan. Želi mi najboljše, težko dobiš takšnega trenerja, ki usmeri toliko energije v to. Kot svojemu varovancu mi pomaga in sem zelo hvaležen, da je prav on moj trener. Upam, da mi bo še dolgo pomagal.

6. Opišite nam vaš trening.

Pozimi so treningi malo drugačni kot poleti. Zdaj sem v obdobju, ko se pripravljam fizično, treniram, veliko tečem, kot ste vi danes, 25. 5. 2023. Jaz imam bolj kakšne šprinte, veliko sem tudi v fitnesu, delam z utežmi. Pozimi so taki treningi na snegu, zjutraj imam trening ob 7. uri na Rogli, preden se smučišče odpre. Treniram dve uri, grem domov, počivam, nekaj dobrega pojem. Popoldan imam trening v telovadnici, ta je bolj »rahel«, da se spočijem, regeneriram in naslednji dan me spet čaka trening. Taki dnevi si sledijo en drugemu, veliko smo tudi na poti, na tekmah po celem svetu. Moraš biti spočit, moraš biti v dobri formi in ko imaš olimpijsko medaljo, imaš še kup drugih obveznosti.

7. S čim se boste ukvarjali, ko boste zaključili svojo športno kariero?

Jaz imam še nekaj let sigurno pred seboj. Kot profesionalni športnik si želim, da bom zdrav in še naprej tekmoval, potem pa imam še več opcij pri samem deskanju. Ko si enkrat tako uspešen, si vsak želi, da bi lahko bil v kakšni ekipi, da bi bil trener, da bi te zaposlile kakšne tuje reprezentance.

Sem pa končal tudi študij menedžmenta, sem diplomiran ekonomist. Če mi šport po karieri ne bo več dišal, imam torej tudi »drugo vejo«.

Tinkara, Marisa in Aleks iz 5. c

2.4 Pozdrav ptic miru

V počastitev svetovnega dneva miru smo učenci POŠ Blagovna nastopali na velikem odru v središču Celja. Odmevno prireditev Pozdrav ptic miru vsako leto organizira OŠ Lava v sodelovanju z Novim tednikom in Radiom Celje. Na odru smo z vsebino in s prepričljivim nastopom očarali množico udeležencev in tudi našo mentorico Alenko Gradišnik.

V naslednjih dneh in mesecih pa smo v 3. c razredu še veliko razmišljali in opazovali svoja doživljanja miru.

KAJ JE MIR?

Mir potrebujemo proti nasilju, ki ga nihče ne mara.

Žana Modic

Tišina, da pozabim na šolo, da lahko sam gledam televizijo in berem knjige.

Matic Vrečko

Zame mir pomeni, da je vse tiho in mirno, da se ne dogaja veliko in da ni hrupa.

Kris Žvižej

Meni pomeni mir, da ni veliko vozil in da ni veliko nesramnih ljudi.

Lana Knez

Mir mi pomeni, da sem srečen, da se v družini razumemo in da na svetu ni vojn.

Žiga Ratajc

Mir je tam, kjer ni vojn, kjer se lahko v miru igram, jem in tudi berem lahko v miru. Mir potrebujem, ko me kdo užali, prizadene ali stori krivico.

Brina Inja Renčelj

KJE BI RADI ŽIVELI?

Rada bi živela v mirnem kraju. Tam se nihče ne vozi, vse je bolj tiho in mirno, nihče se ne dere. Tam je manj tovarn, ki bi onesnaževale okolje.

Brina Renčelj

Jaz bi rad živel v mirnem kraju, ker se tam ljudje razumejo, spoštujejo in pomagajo drug drugemu.

Žiga Ratajc

V mirnem kraju bi rad živel zato, ker se lažje osredotočim, lažje zaspim, slišim zvoke narave in se počutim varnega.

Kris Žvižej

ALI SE ZNATE POMIRITI SAMI?

Velikokrat se pomirim sam tako, da se uležem na posteljo in razmišljam. Mami pa me pomiri z objemom in poljubčkom.

Matic Vrečko

Zelo se znam pomiriti sama. Usedem se in razmišljam.

Nejla Velić

Sam se umirim z globokim dihanjem.

Kris Žvižej

Tudi pomiriti se znam sama, samo čas in tišino potrebujem.

Brina Renčelj

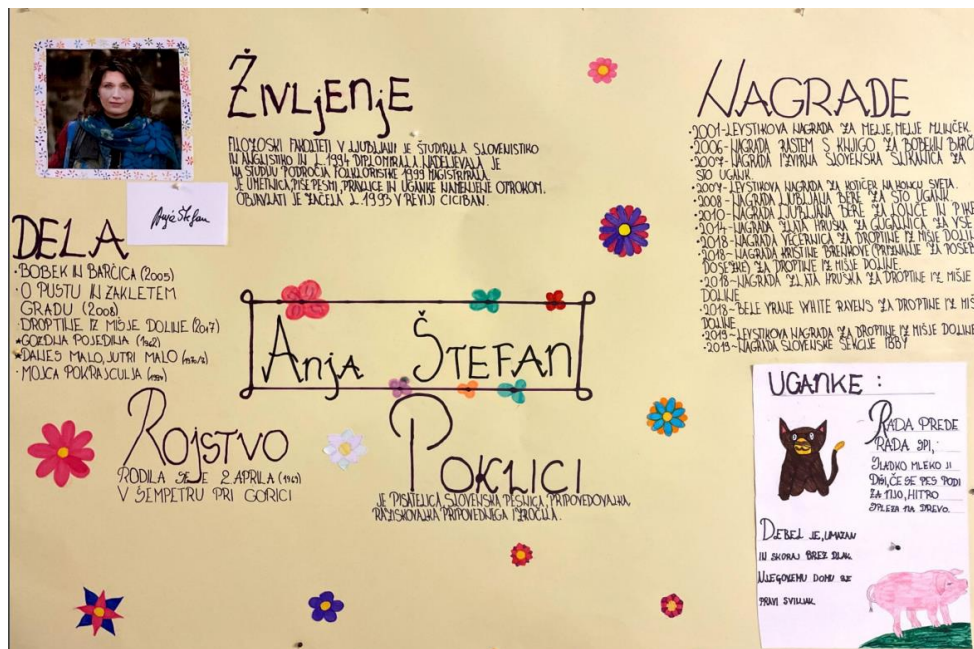
2.5 Bralna značka

»V šoli je soba, kjer knjige živijo...«

To je naša knjižnica, ki so jo učenci vsako jutro pridno obiskovali. Prebiranje knjig v družbi je zagotovo tudi dobra priložnost za nova znanja in prijateljske vezi.

Vsi učenci so tekmovali za bralno značko in večini je uspelo pridobiti priznanje » S knjigo v svet«.

Na prireditvi ob zaključku tekmovanja nas je obiskala priznana slovenska literarna ustvarjalka Anja Štefan. Na njen obisk smo se dobro pripravili.

Mila, Luna, Tjaša, Anastazija, Tinkara, Živa, Marisa – 5. c

Otroke je navdušila z doživetim pripovedovanjem svojih pravljic, pesmic in ugank.

2.6 Tradicionalni slovenski zajtrk

18. novembra 2022, na dan slovenske hrane smo na šoli izvedli že dvanajsti Tradicionalni slovenski zajtrk. Tokrat smo se zraven sladkali z našim zmagovalnim medom, ki smo ga junija v šoli točili z Društvom čebelarjev Blagovna.

V četrtek smo spoznavali čebele. Izvedela sem, da se moškemu čebeli reče trot. V petek zajtrka nisem jedla v šoli, saj mi je ati doma pripravil tradicionalni slovenski zajtrk z maslom, medom ter mlekom.

Lara Naia Bašič, 2. c

Ker med tednom doma nikoli ne zajtrkujem, sem bila tradicionalnega slovenskega zajtrka zelo vesela. Najrajši imam med. In lahko sem jedla naš šolski med, ki je dobil zlato medaljo.

Valentina Bogataj, 2. c

2.7 Varen voznik je trezen voznik

V dneh okoli martinovega smo učenci OPB v sodelovanju z območno enoto NIJZ Celje izvedli preventivno ulično akcijo, v kateri smo nagovarjali udeležence v prometu in jih ozaveščali o škodljivih učinkih alkohola. S pomočjo policista Mirana iz PP Šentjur smo jih opomnili, da je varen voznik samo trezen voznik, ter jim poklonili izdelane rokice z napisom ter zloženke.

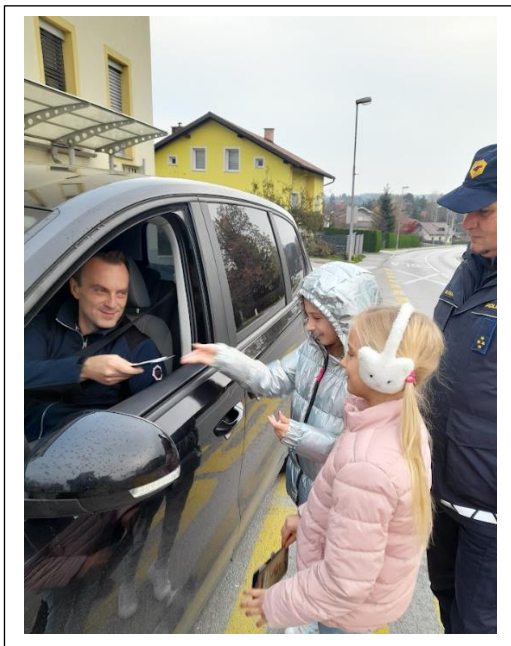
Tjaša Kolar, 5.c

Marisa Obreza, 5. c

Nejc Zupanc, 5. c

3 TEKMOVANJA IN NATEČAJI

3.1 Znam več z Lili in Binetom

Tekmovanje Znam več z Lili in Binetom je državno tekmovanje s področij matematike, slovenščine in spoznavanja okolja, ki ga organizira založba Rokus Klett.

Ker otroci 1. in 2. razreda radi širijo in poglobljajo znanja, odkrivajo nove naloge in so motivirani za pridobitev več znanja, so se v velikem številu udeležili šolskega tekmovanja.

Pod mentorstvom učiteljic Monike Zupanec in Janje Kukovič se je na državno tekmovanje uspelo uvrstiti Gašperju Trebovcu iz 1. razreda, ki je osvojil zlato priznanje in dosegel najvišje število točk, ter Valentini Bogataj iz 2. razreda, ki je osvojila srebrno priznanje in dosegla tretje najvišje število točk.

VESEL SEM BIL, DA SEM
DOBIL PRVO MESTO.
GAŠPER, 1.C

Vesela sem bila, da sem prišla na
državno tekmovanje.
VALENTINA, 2.C

3.2 Državno tekmovanje – čebelarji

Na šoli že vrsto let deluje čebelarski krožek pod mentorstvom čebelarskega mojstra Jerneja Andreja, ki tedensko seznanja naše učence z osnovami čebelarjenja in jih motivira za nadaljnje delo v čebelarstvu.

Ker imajo naši člani krožka že veliko ustreznega znanja, sta se petošolki Tjaša Kolar in Lucija Milutin udeležili 45. srečanja in državnega tekmovanja mladih slovenskih čebelarjev, ki je potekalo v soboto, 6. maja 2023, na Osnovni šoli Ivana Skvarče v Zagorju ob Savi.

Tekmovanja se je udeležilo skoraj 500 tekmovalcev iz vse Slovenije, ki so morali pokazati znanje o življenju čebel, čebelarskem orodju, opremi in čebelarjevih opravilih, medovitih rastlinah, pomenu opraševanja, čebeljih pridelkih, zgodovini čebelarstva, čebeljih boleznih idr. Tjaša in Lucija sta se odlično odrezali, saj sta si priborili bronasto priznanje.

3.3 Ljubljanski maraton

Ker sem zmagala na medobčinskem krosu v Šentjurju, me je učitelj Vlado povabil na tekmo v Ljubljano. Na deževno soboto smo se zjutraj zbrali pred šentjursko šolo. Z učiteljico Petro sva se z avtobusom odpeljali v Ljubljano. Peš smo šli skozi Tivoli do centra mesta. Tam je bilo že ogromno tekmovalcev in njihovih staršev. Ker sem bila prvič na takšni veliki tekmi, me je bilo zelo strah. Učiteljica Petra mi je svetovala, da se postavim v prvo vrsto. Odpeljala me je na tekmovališče. Kljub dežju se nas je zbralo kar 300 tekmovalk. Vse so bile ogromne ter za glavo višje. Zame sta prišla navijati tudi mami in ati. Varnostniki so nas počasi premikali naprej. Napovedovalec je odšteval sekunde do štarta. Srce mi je močno bilo. Zaslišala se je štartna pištola. Pognala sem se na pot, ki je merila 1800 m. Cesta je bila zelo spolzka. Prehitevala sem tekmovalke in se prebijala naprej. Imela sem zelo suho grlo in noge so me že bolele, a sem se vseeno borila do konca. Pritekla sem si tretje mesto. Utrujena, a vesela sem čestitala prvima dvema tekmovalkama.

Rekli so nam, da naj počakamo, in odpeljali so nas na oder. Zaslišala sem svoje ime in stopila na zmagovalne stopničke. Dobila sem medaljo in majčko. Sledilo je fotografiranje. Ostali šentjurski tekmovalci so mi čestitali.

Kljub slabem vremenu sem bila vesela, da sem se udeležila državnega tekmovanja v uličnem teku v Ljubljani in osvojila medaljo.

Luna Rozman, 5.c

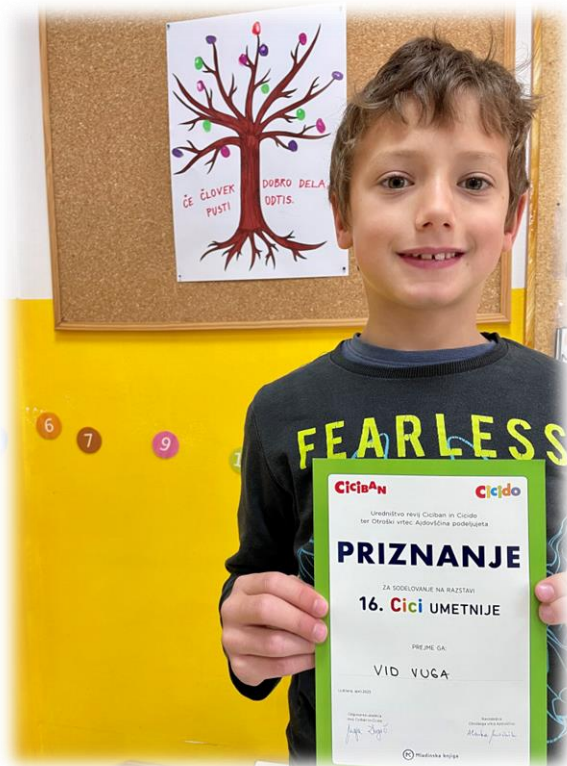

3.4 Cici umetnije

V rekordni udeležbi likovnega natečaja, ki ga razpisuje Otroški vrtec Ajdovščina v sodelovanju z revijama Ciciban in Cicido, se je nabralo več kot 3800 likovnih izdelkov na temo Moj knjižni junak.

Strokovna žirija je izbrala približno 150 del, ki bodo razstavljeni v Slovenskem etnografskem muzeju v Ljubljani in v Lokarjevi galeriji v Ajdovščini.

Med izbranimi likovnimi deli za razstavo je tudi risba - oglje, Žiga Vuga iz 2.c, na kateri je prikazan slonček. Za svoje delo je Vid prejel priznanje.

Rad ustvarjam in sem
dobil nagrado.

vid, 2. C.

3.5 Likovna kolonija Planina pri Sevnici

“Umetnik je inštrument, ki beleži nekaj, kar že obstaja, nekaj, kar pripada vsemu svetu in kar je kot umetnik prisiljen vrniti temu svetu.”

Tudi letos so se tri učenke s POŠ Blagovna, pod mentorstvom učiteljice Janje Kukovič, udeležile likovne kolonije, ki je potekala 10. 9. 2022 na OŠ Planina pri Sevnici, in vse prejele paletke za svoja umetniška dela.

Srebrno paletko sta prejeli Marisa Obreza (5. r.) in Kaja Lesjak Danojevič (3. r.).

Zlato paletko pa je prejela Lana Leber (3. r.).

*Najbolj mi je bilo všeč ko sem
dabila zlato priznanje. Počutila
sem se zelo srečno in zadovoljno.*

Lana L., 3.c

3.6 V deželi klobučariji

V spomin na 100. obletnico rojstva Ele Peroci, pisateljice, ki je zaznamovala slovensko otroško in mladinsko literaturo, si je OI JSKD Šentjur zamislila prav posebno razstavo. Po zamisli njene knjige Moj dežnik je lahko balon ter deželi Klobučariji so na kocki na Svetinovem vrtu Centra kulture Gustav zrasli klobuki! Tudi petošolci smo pri uri likovne umetnosti ustvarili nekaj zanimivih pokrival. Osvetljena praznična kocka, na kateri se je bohotilo kar šest naših klobukov, je lepšala Šentjur med novoletnimi prazniki in vse do februarja 2023.

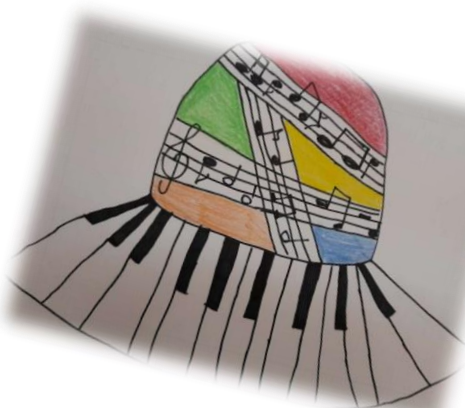
Vesela sem bila, ko sem izvedela, da je na Kocki na razstavi moj klobuk. Moj klobuk je zelene barve, na njem so jabolka. Namenjen je dekletom. Če bi bil čaroben in bi si ga nataknila na glavo, bi se lahko preselila v deželo jabolk.

Anastazija Gregorc

Moj klobuk je oranžne barve. Ima liste in pisane rože. Če si klobuk daš na glavo, postaneš kralj ali kraljica vseh tigrov. Živali bi te razumele in ubogale. To bi bilo zabavno!

Hana Horvat

Vesel sem bil, ker je moj klobuk natisnjen na veliki kocki v Šentjurju. S kombijem nas je šest odšlo pogledat izdelke v živo. Zraven kocke smo se fotografirali. Če bomo imeli čas, bom peljal svojo družino na ogled osvetljene kocke.

Žan Černoša

4 NAŠE POTI

4.1 Športni dan v Aqualuni

V torek, 6. 9. 2022, smo se s kombijem izpred POŠ Blagovna odpravili na železniško postajo v Šentjur. Tam smo se zbrali učenci od 5. do 9. razreda. Z vlakom smo se odpeljali v Podčetrtek, v Aqualuno.

Nato smo se postavili v vrste po razredih, da so nam razložili pravila obnašanja. Odpravili smo se na bazen, razpakirali in skočili v vodo. Pol ure smo se zabavali na »gusarskem toboganu«, potem pa smo šli na preizkus plavanja. Nas je preveril učitelj Vlado Artnak. Kar dobro nam je šlo. Ko smo končali s preizkusom, smo se lahko igrali na vodnih igralih. Bilo je zabavno.

Učiteljice so budno spremljale naša početja. Najbolj všeč nam je bilo druženje s prijatelji in spuščanje po toboganu.

Marisa Obreza in Tinkara Gajšek, 5. c

4.2 Gledališka predstava v LG Ljubljana

Emil in detektivi

Vtisi petošolcev:

- Predstava mi je bila všeč, ker je bila zabavna in tudi malo zapletena. (Luna)
- Všeč mi je bilo, ker so bili igralci hecni in ker se je na koncu vse lepo izšlo. (Mila)
- Najbolj všeč mi je bilo na koncu, ko so se kregali, kaj je res in kaj ne, kdo laže in kdo ne. (Živa)

- Igralci so se zelo potrudili. Všeč mi je tudi bilo, ko smo se sprehajali po Ljubljani. (Marisa)
- Najbolj všeč mi je bilo, ko so spravili roparja v zapor, Emil pa je dobil nagrado. (Aleks)
- V predstavi mi je bilo najbolj všeč, ko so ujeli roparja, Emil pa je dobil 1000 mark nagrade. (Lukas)
- Predstava je bila precej napeta, saj so na vso moč lovili roparja. (Žan)

4.3 Dvodnevni planinski izlet na Boč

Člani planinskega krožka OŠ Franja Malgaja Šentjur in podružnice Blagovna smo si vikend vzeli za hojo in skupno druženje. Kar 47 mladih planincev, od tega 18 s podružnice, se nas je z nahrbtniki podalo z vlakom z Železniške postaje Šentjur do Poljčan. Uro in pol hoje kasneje smo prispeli do planinskega doma na Boču. Med potjo smo ob sončnem vremenu poslušali petje ptic ter opazovali druge gozdne prebivalce. Po igranjah na zunanjih igriščih, okrepčilnem kosilu ter nastanitvi v sobah s skupnimi ležišči nas je lovec Lovskega društva Boč peljal na krmišče. Zvečer smo si pripravili palice ter ob zakurjenem ognju na njih pekli hrenovke in penice. Komaj smo čakali skupnega počitka in polni pričakovanj hitro utonili v spanec.

Drugi dan smo se po zajtrku povzpeli na vrh tako imenovanega »štajerskega Triglava«, ki meri 979 m. Pot do vrha je bila planinsko strma. Ker pa je Boč prav čez sleme gosto porasel z drevesi, so se najpogumnejši povzpeli na dvajsetmetrski razgledni stolp, kjer so bile naše tresoče noge poplačane s čudovitim razgledom.

Preden smo se po gozdni poti preko korenin ter kamenja spustili v dolino, smo se v Planinskem domu na Boču okrepčali s slastnim kosilom. Osebe nas je ves čas bivanja prijetno razvajalo. Kljub dvema čudovito preživetima dnevu smo komaj čakali domačega objema staršev.

Skupaj smo sklenili, da se drugo leto ponovno podamo podobnim dogodivščinam naproti.

4.4 V Kekčevi deželi

V ponedeljek, 5. 6., smo se odpravili pod Vršič. Po skrivnostni poti nas je Bedančev avtobus odpeljal v Kekčevo deželo, kjer smo z glasnim skovikanjem pregnali Bedanca in rešili prijazno Mojco, ki je bila privezana ob drevo. Potepali smo se po gozdnih in travnatih stezicah, se spuščali po toboganih in skupaj s Kekcem glasno prepevali:

»Jaz pa pojdem in zasejem

dobro voljo pri ljudeh.

V eni roki nosim sonce,

v drugi roki zlati smeh.«

Po okrepitvi z zeliščnim čajem in s slastnim pecivom, ki nam ga je pripravila teta Pehta, smo dobre volje zaključili raziskovanje Kekčeve dežele.

5 NASTOPI IN PRIREDITVE

5.1 Šopek za mamico

V poklon vsem mamicam, babicam, tetam in krajanom vsako leto izvedemo sedaj že tradicionalno prireditev Šopek za mamico.

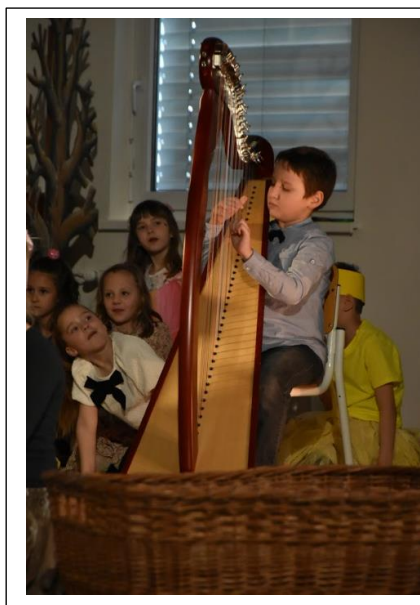
Letošnje leto je bilo prav posebno, saj smo veliko časa namenili drugačnosti in v tem duhu pripravili tudi dramsko igro, priredbo pravljice Grdi raček. Ta govori ne le o drugačnosti, temveč tudi o brezpogojni ljubezni mame.

Nastopilo je vseh 74 učencev naše šole. Nastopali pa niso le kot igralci, temveč tudi kot pevci, muzičarji in plesalci. V uvodnem delu je zapel tudi naš otroški pevski zbor, pod mentorstvom zborovodja Uroša Eferla.

Ko sem igrala vlogo Grdega račka, sem bila zelo srečna, saj je bila to glavna vloga. Pred pričetkom vaj sem imela tremo. V vsaki vaji sem imelo manj strahu, da mi ne bo šlo. Naslednje predstave sem naučila vsega, da mi bo nastop uspel. Preden se je predstava začela, sem imela tremo; saj je bila to moja prva igralska predstava. Ko sem stopila na odra in pričela nastopati, sem se počutila zelo magično. Sedaj želim še več nastopati in postati igralka.

Kaja L. D., 3.c

5.2 KORK Blagovna

Kot vsako leto smo bili tudi letos povabljeni k sodelovanju s KORK Blagovna, ki pripravlja srečanja za starostnike na Rajskem otoku in jih popestri z nastopi naših učencev.

Letos smo se povabilu odzvali drugošolci, pod mentorstvom učiteljice Janje Kukovič.

Starostnikom smo pripravili krajšo dramsko igro, ki je vsebovala ljudske pesmi in plese, s katerimi smo udeležence popeljali v njihovo mladost. V spomin smo jim poklonili tudi čebelice, ki smo jih izdelali sami.

Odziv starostnika:

V nastopu sem užival, otroci pa so me popeljali v čas mojih osnovnošolskih dni.

5.3 Jaz učiteljica

V tednu otroka smo otroci imeli možnost poučevati mlajše učence. S Tjašo sva se odločili, da bi učili v tretjem razredu. Odšli sva k učiteljici Alenki, ki nama je predlagala, kaj naj učiva. Odločili sva se, da bova izvedli uro glasbe, saj je to najino močno področje, ker obiskujeva glasbeno šolo. Doma in v šoli sva se skrbno pripravili na učno uro. Sestavili sva vprašanja za učence. V četrtek sva končno odšli k tretješolcem. Bilo me je malo strah, saj sem to počela prvič. Otroci so bili veseli drugih mlajših učiteljic. Spraševali sva jih, kaj je pantomima in kako bi pokazali svoj instrument. Kaja, Matic, Žana, Aleksander in Brina so odlično brez besed pokazali izbrano glasbilo. Na tablo sva narisali kitaro, ki jo igram jaz, Tjaša pa svoj saksofon. Otroci so ju prerisali v zvezek. Nato sem jim na kitaro zaigrala skladbo Prva ljubezen. Za konec smo se usedli v krog in zapeli pesem Mi se imamo radi.

Kot učiteljica sem se počutila odlično. Otroci so bili pridni in lepo so sodelovali. Ko bom velika, si želim biti učiteljica.

Marisa Obreza, 5.c

6 BREZMEJNA USTVARJALNOST IN DOMIŠLJIJA

6.1 PESNIŠKI KOTIČEK

6.1.1 Verzi

V berilu smo prebrali pesem ZDRAVILO Kajetana Koviča. Ob tem smo se zelo nasmejali. Tudi mi smo sestavljali preproste verze. Doma pa so nam priskočili na pomoč tudi mamice in očki.

KROKODIL IZ REKE NIL

Živel je krokodil veselo na reki Nil.

Rad je jedel sladkarije
od katerih zobek gnije.

Zobozdravnik mu zobek je izpulil,
krokodil je zraven tulil.

Potem se je odločil,
da od sladkarij se bo ločil.

Sedaj je sadje in zelenjavo,
vse za dobro je prebavo.

Matic Vrečko

KROKODILA BOLI ZOB

Krokodila zob boli,
jauka cele dni.

Krokodil se zobarja boji,
ker v rokah klešče drži.

Kaj če mu izpuli zobke tri?

Krokodil se opogumi
in pokliče zobarja.

Ta mu hitro reče:
»Naročeni ste ob treh!«

Aleksander Mernik

NESEM SONČNICO NA RAMI –
SREČKO KOSOVEL

Zlato ogrlico imam
in nikomur je ne dam.

Všeč mi je zelo,
ker zame je to
pravo zlato.

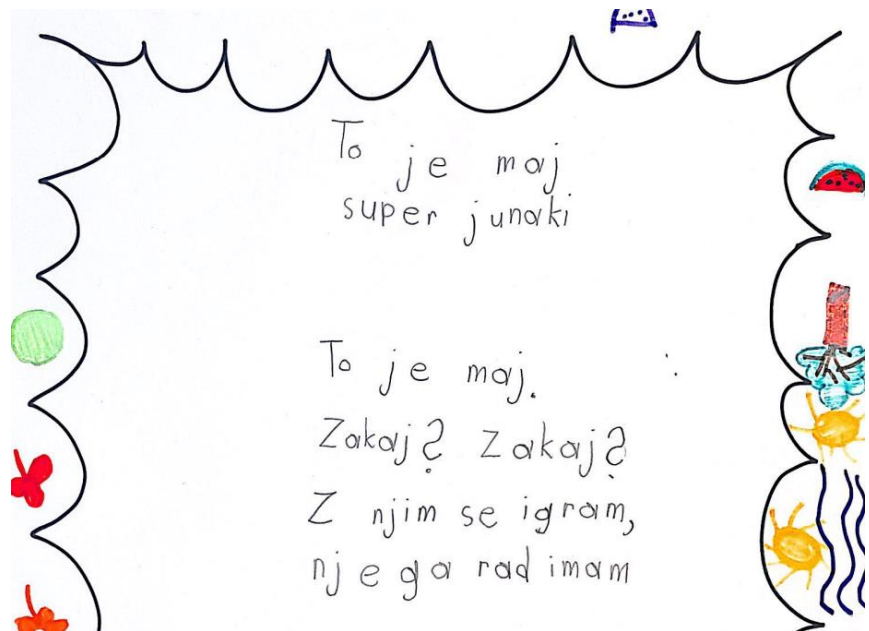
Kaja Lesjak Danojević

MOJA MUCA

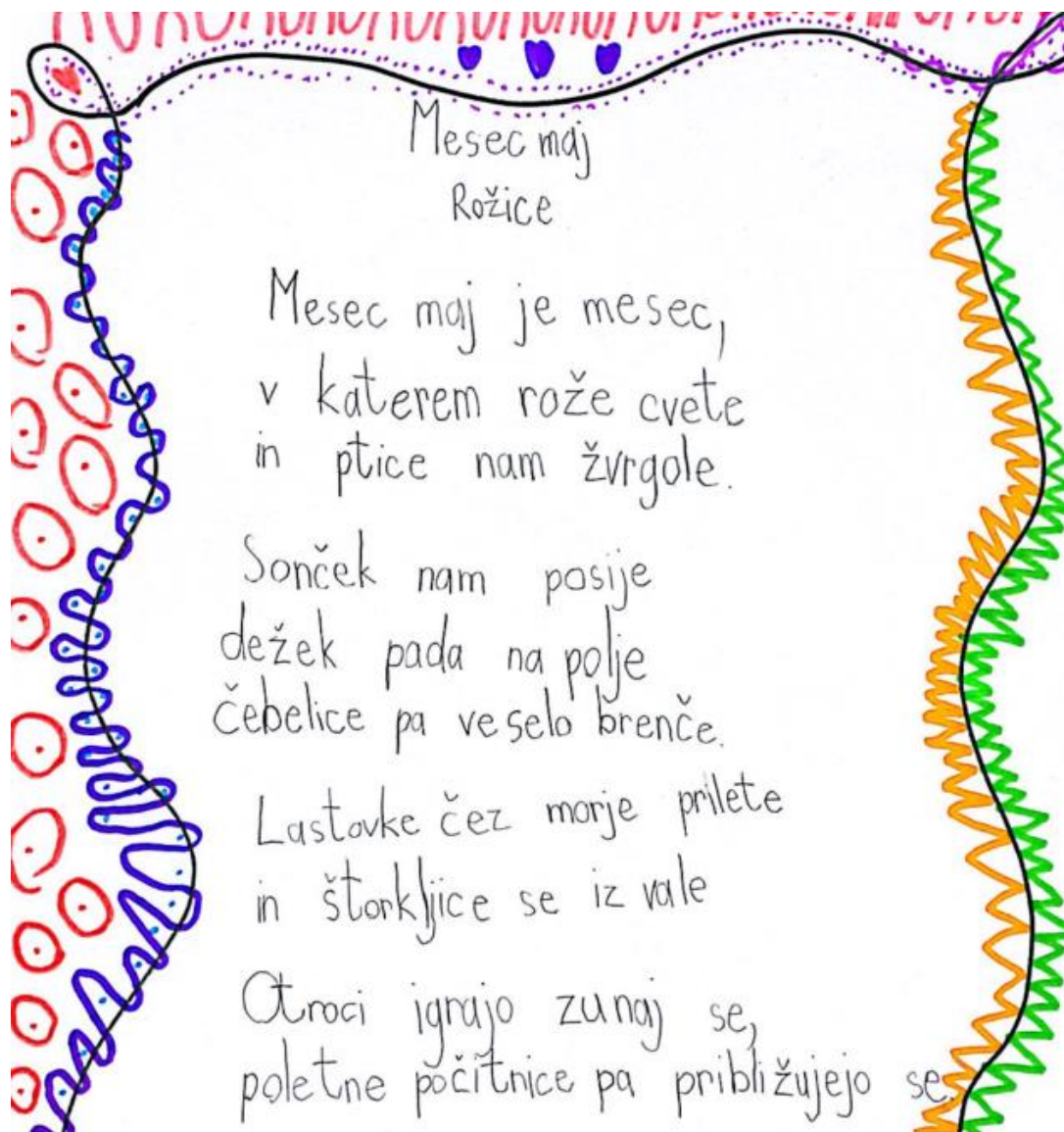
Kravje mleko sem ji dala,
pila ga je zelo rada!
Posteljico sem ji dala,
vanjo je rada skakala.

Lana Leber

6.1.2 Maj

Eva Ma., Tibor, Elena – 2.c

Lara Naia, Mia, Brina - 2. c

6.1.3 Virus

Virus

Za velikim virusom je še en virus.

Za še enim virusom je še en virus. Manjši.

Za še manjšim virusom je še en virus. Še manjši.

Za še manjšim virusom je najmanjši virus. Najmanjši.

Za najmanjšim je še en virus. Ta virus je virusek.

Za virusom je skrinja.

V skrinji je manjša skrinja.

V še manjši skrinji je najmanjša skrinja.

V najmanjši skrinji je skrinjica.

V skrinjici je celica. Ena sama, mala celica. Ta celica naredi, da se ti slabo godi.

Tjaša Kolar, 5.c

6.1.4 Jaz sem pujs, ti pa ne

JAZ SEM PUJS, TI PA NE

Jaz sem pujs, ti pa ne,
sem v blatu, ti pa ne,
vsak se me boji pobožati,
tebe pa nobeden!

Jaz sem pujs, ti pa ne,
sem v hlevu, ti pa ne,
jaz dobim vse za jesti,
ti pa zelenjavo!

Jaz sem pujs, ti pa ne,
jaz sem roza, ti pa ne,
mene vsak takoj zagrabi,
tebe pa nobeden!

Aleks Berden, 5. c

6.2 PISATELJSKI KOTIČEK

6.2.1 Strip

Amelie Koštomaj, 1. c

JURI MURINI AFRIKI

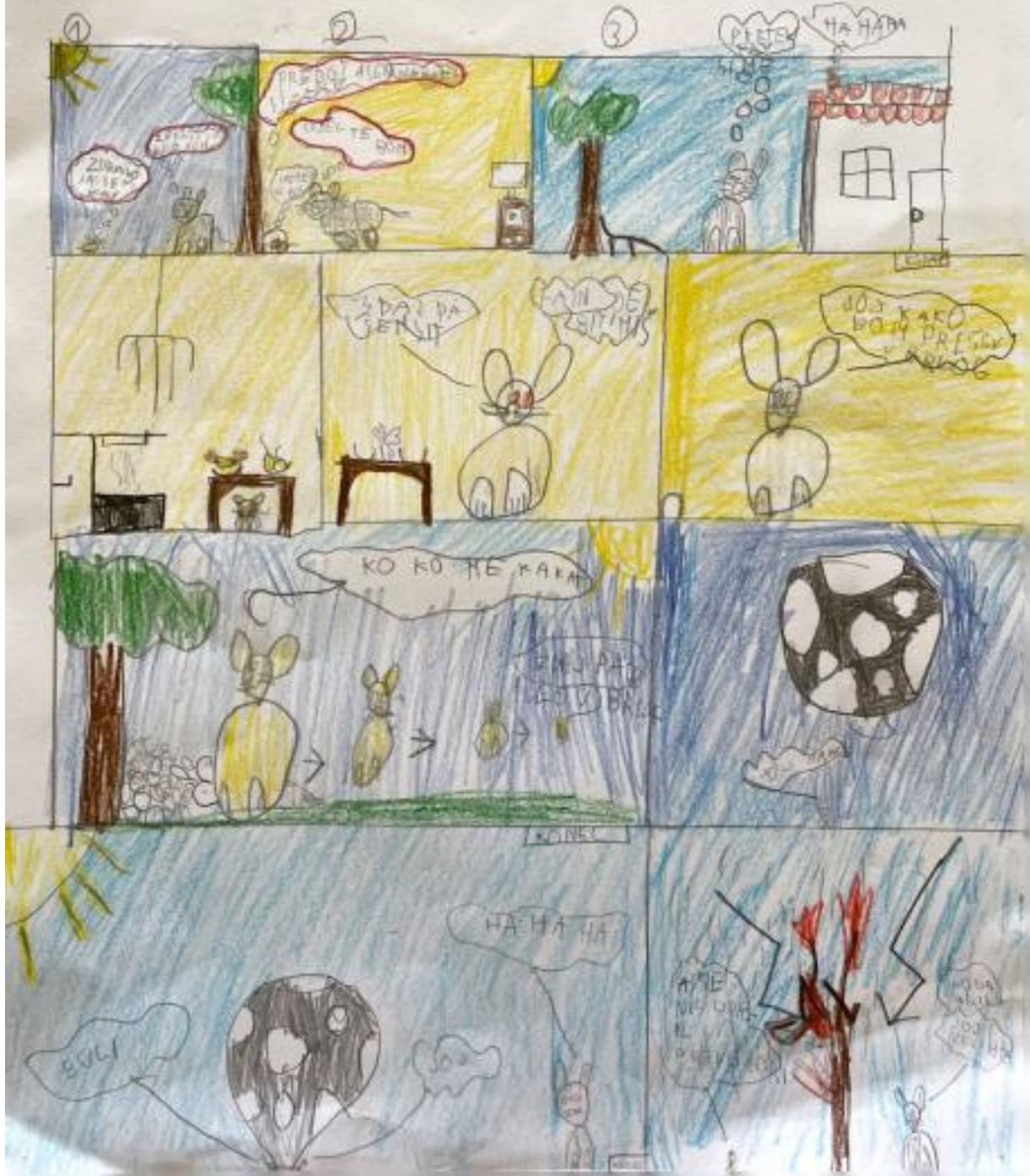
Gašper Trebovc, 1. c

Autorka: Tereza Štefáňková
Téma: Lešník: Tai Lešník

TOM IN JERRY

LEGENDA:	
MOŽNO UŽIJE	(KUPA)
RUPENGOZAN	(NOTKA)

1. del v barvah

Tai Lešnik, 4. c

Eva Basle, 4. c

RDEČA KAPICA MALO DRUGAČE

Rdeča Kapica se je vkrcala na letalo, da bi obiskala svojo babico. Ko je prispela v mesto, je pozabila, v kateri hiši živi babica. Po pomoti je potrkala na vrata hiše, v kateri je živel grozni zmaj. Bil je zelo jezen, ker ga je Kapica zbudila. Zato se je odločil, da jo bo pojedel. Zadnji trenutek ji je na pomoč priskočil pogumni vitez. Premagal je zmaja in Rdeči Kapici pomagal najti babico. Babica je bila tako vesela, da je oba povabila na štruklje z medom.

Nikita Močnik, 4.c

6.2.2 Moja babi

Moja babi Marica

I svojo babi Marico se zagotovo premalokrat vidiva. Zelo je prijazna in delovna. Kljub temu, da ima očala, jo imamo čisto vsi radi. Vedno nam nekaj speče ali kupi drobno malenkost. Z njo se zelo radi igramo družabne igre. Velikokrat gremo k bližnjim sosedom. Ivanu in k Tabini. Tam imajo tri pse: Benija, Nerico in Arona. Potem grem z babico v gostilno. Tam si naročiva slastno pice, ki jo speče moja botrica Mateja. Ko se vrneva, grem po navadi k svojemu botru Ferju. Tam si privoščim slastno rolado. Babi pa gre takrat na obisk, koncert ali pa peč. Upam, da še naprej ostane takšna kot je.

PRVO ŠOLCI RADI

SESTAVLJAMO

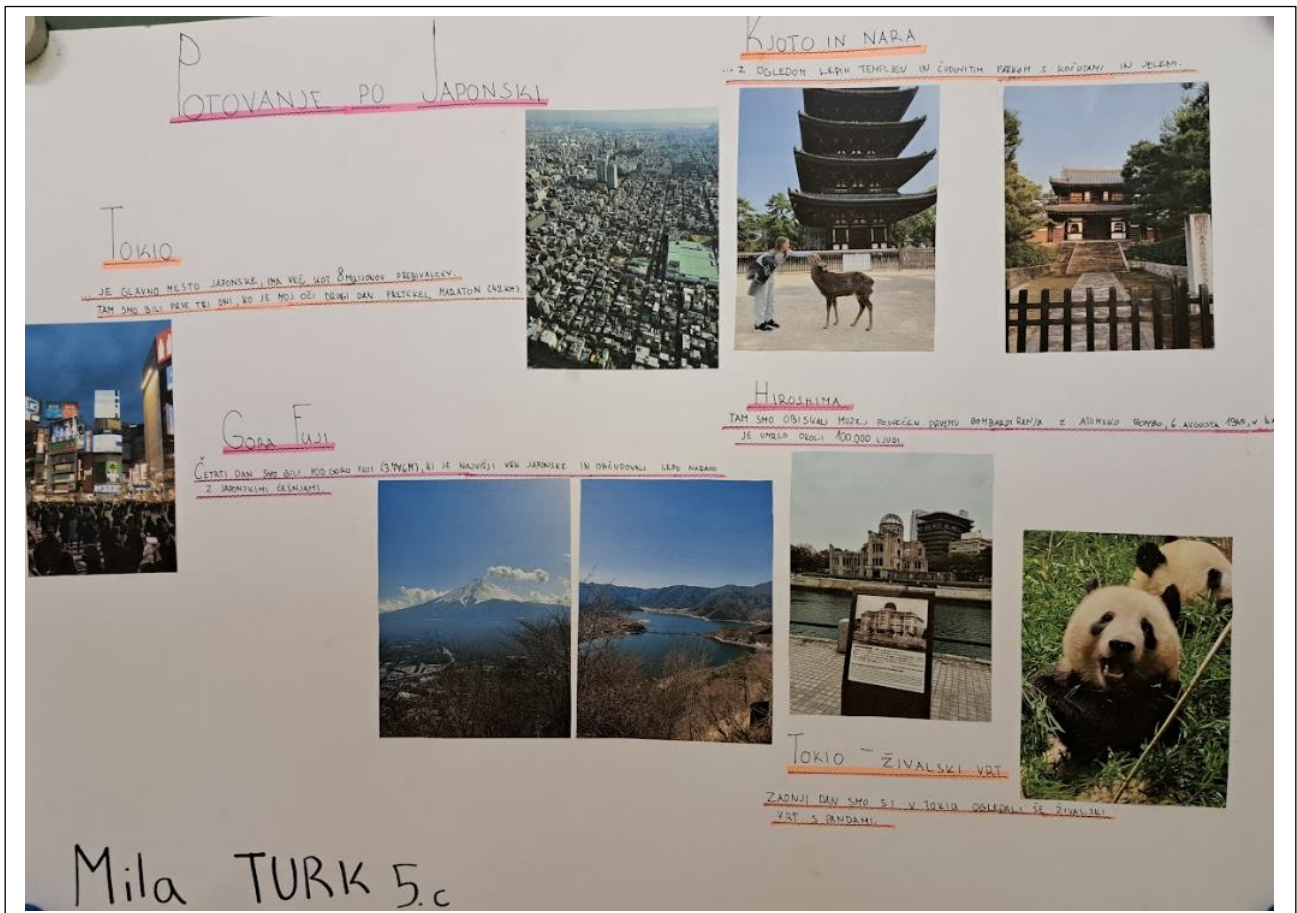

MLADA PLETILCA

Letos sva se naučila plesti. Na začetku sva pletla majhne izdelke, nato pa vedno večje. Spletla sva Jetija, sedaj pa pleteva že šale. Pletenje naju je zelo navdušilo, kar nisva in nisva mogla prenehati plesti.

To je najina nepozabna izkušnja.

Žan in Lukas iz 5.c

PLAVANJE

V svojem prostem času sem uspešna plavalka. Sem članica PK Neptun Celje. Treninge imam petkrat na teden eno uro in pol. Če imamo v soboto še tekmovanje, je moj teden kar naporen. Treninge redno obiskujem.

Moj trud se obrestuje, saj imam v svoji zbirki dve bronasti medalji za 50 metrov (delfin in prsno).

Najbolj sem ponosna, da sem dosegla normo za državno prvenstvo in na njem osvojila drugo mesto na 400 m prosto.

Med počitnicami bom s treningi nadaljevala, saj me v juliju čaka spet državno prvenstvo.

Teja Štrukelj, 4. c

8 VTISI LETOŠNJEGA ŠOLSKEGA LETA

Najljubši dogodki so bili, ko nas je obiskalo društvo Sonček. Pokazali so nam športne igre za tiste, ki imajo cerebralno paralizo. Všeč mi je bilo na plavalnem tečaju. Ko smo se lovili, nam je spodrsnilo in smo vsi popadali v bazen. Všeč mi je bilo tudi, ko smo delali obešalnike za mamice in smo zabijali žeblje. Večina jih je zabila narobe.

Kris Žvižej, 3. c

Na začetku leta smo imeli plavalni tečaj. Všeč mi je bilo, da sem se naučil plavati kravelj nazaj. Ko smo se vozili z avtobusom, sem spoznal nove prijatelje. Ko je bilo zunaj toplo, nas je učiteljica peljal ven na športno vzgojo. To mi je bilo zelo všeč.

Zanimivo mi je bilo, ko je učiteljica brala Božička. Prireditev Šopek za mamico mi je bila zelo všeč, saj sem z drugimi pel na odru in vesel sem bil, ker sta me gledala starša. Zanimiv je bil tudi obisk društva Sonček in tek podnebne solidarnosti, saj sem lahko tekal in spoznal Tima Mastnaka.

Najbolj mi je pa všeč, da imam tako prijazne sošolce in sošolke, s katerimi se zelo dobro razumem.

Teo Leskovšek, 3. c

Izdala POŠ Blagovna

Gradivo zbrale učiteljice POŠ Blagovna

Avtorica likovnega izdelka z naslovnice: Tjaša Kolar, 5. c

Avtorica fotografije z naslovnice: Monika Zupanec

Uredila in oblikovala: Janja Kukovič

Besedilo pregledala: Simona Zorko

Proseniško, junij 2023